

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 7Csp/166/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819206885
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8819206885.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Martinou Melníkovou v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s. IČO: 31335004, Bajkalská 30, 829 48 Bratislava proti žalovaným: X.) L. U., B.. X.XX.XXXX, U.. L. Q. XXX/X, XXX XX U. L., X.) P. U., B.. XX.XX.XXXX U.. L. Q. XXX/X, XXX XX U. L., o zaplatenie 15 596,65 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaní s ú p o v i n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 14.032,77 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 27.04.2019 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

Žalovaní v 1.a v 2.rade s ú p o v i n í zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne trovy konania v rozsahu 80 % s tým, že o výške tejto náhrady súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou domáhal voči žalovaným v I. a v 2.rade zaplatenia spoločne a nerozdielne sumy 15.596,65 eur spolu s 5,19 % ročným úrokom z úveru zo sumy 14.212,77 eur od 01.12.2019 do zaplatenia, spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 14.711,70 eur od 01.12.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o stavebnom sporení č. 2814478 2 05 bola so žalovanými v 1. a 2.rade (ďalej len žalovaní) uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 2814478 2 05 zo dňa 2.5.2016, (ďalej len „zmluva o úvere“), v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným medziúver vo výške 15.000,- eur. V zmysle čl. VIII. bod 8.1. zmluvy o úvere poplatok za spracovanie medziúveru sa zaúčtoval pri prvej výplate medziúveru tak, že celková výška vyplateného medziúveru bola znížená o výšku tohto poplatku. Vyplatené čiastky medziúveru sa úročili odo dňa ich vyplatenia 5,19 % p. a. úrokom z medziúveru dojednaným v čl. II. zmluvy o úvere a čl. V. bod 5.1. zmluvy o úvere. V zmysle čl. II. a čl. V. bod 5.3 a 5.6 zmluvy o úvere sa žalovaní zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky z medziúveru mesačnou splátkou vo výške 64,88 eur splatnou do 15. dňa v mesiaci, ktorá bola v zmysle čl. V. bod 5.3 zmluvy o úvere, započítaná na dohodnuté 5,19 % p.a. úroky z medziúveru, a to najprv na najstaršie splatné úroky. Do pridelenia cieľovej sumy sa žalovaní ďalej zaviazali vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné splátky vkladov vo výške 40,65 eur splatné do 15. dňa v mesiaci, a to v súlade s čl. II. a čl. V. bod 5.3. zmluvy o úvere. V zmysle čl. V. bod 5.2. zmluvy o úvere žalovaní sa zaviazali poukazovať splátky medziúveru jednou sumou spolu vo výške 105,53 eur len na konto sporenia č. 2814478 2 05. Žalobca preto po pripísaní vkladu na konto sporenia č. 2814478 2 05 preúčtoval na konto medziúveru č. 2814478 7 07 sumu rovnajúcu sa dlžnej splátke úroku z medziúveru a zostatok vkladu bol započítaný ako splátka vkladu na konte stavebného sporenia. Vklady so zápornou hodnotou uvádzané vo výpise z účtu konta

stavebného sporenia predstavujú tieto preúčtovania. Žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestal riadne a včas splácať. Listom zo dňa 13.2.2019, preto žalobca vyzval žalovaných na doplatenie omeškaných splátok, pričom ich zároveň upozornil, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené a žalovaní ostávali v omeškaní s platením splátok úrokov z medziúveru a tiež vkladov na účet stavebného sporenia po dobu dlhšiu ako tri mesiace, žalobca dňa 26.4.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom na základe čl. X. bod 10.1. zmluvy o úvere v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Vysvetlil, že podstata produktu medziúveru spočíva v tom, že žalobca, ako stavebná sporiteľňa, poskytuje svojim klientom produkt stavebného sporenia, pričom po pridelení cieľovej sumy, t. j. po niekoľkých rokoch sporenia a splnení určitých podmienok, vznikne klientovi nárok na výhodný stavebný úver. Pokiaľ však má klient záujem získať peňažné prostriedky skôr ako mu vznikne nárok na stavebný úver, má možnosť využiť tzv. medziúver. Vo fáze medziúveru má dlžník dva oddelené účty (účet medziúveru č. 2814478 7 07 a účet stavebného sporenia č. 2814478 2 05), pričom na účet medziúveru platí úroky z poskytnutej sumy a na účet stavebného sporenia poukazuje vklady a v prospech tohto účtu sa mu pripisujú kreditné úroky z vkladov aj štátna prémie. Ide o veľmi špecifický produkt, kedy na jednej strane v medziobdobí (do pridelenia cieľovej sumy, t.j. do splnenia nároku na stavebný úver) dlžník spláca na účte medziúveru úroky, ale na druhej strane vklady a štátna prémie zúročené o kreditné úroky (dojednané vo výške 0,10 % p.a. v zmysle čl. V. bod 5.11. zmluvy o úvere) poukazované na účet stavebného sporenia mu v konečnom dôsledku ponížia nesplatenú časť medziúveru ku dňu pridelenia cieľovej sumy a medziúver sa zmení na stavebný úver. Dohoda o tomto spôsobe splácania medziúveru sa týka hlavného predmetu plnenia zmluvy o úvere. V prípade, keď medziúver nie je riadne splácaný a žalobca pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, dochádza k spojeniu oboch účtov a prostriedky na účte stavebného sporenia sú započítané na úhradu nesplatených častí medziúveru. Tak tomu bolo aj v prípade žalovaných, keď nimi nasporená suma 628,83 eur v deň zosplatenia úveru znížila nesplatenú časť medziúveru 15.000,- eur na 14.371,17 eur (vo výpise z účtu zosplateného medziúveru ide o položku označenú ako „čiastočné vyrovnanie medziúveru“). Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. 26.4.2019, žalobca teda v súlade s čl. X bod 10.19. zmluvy o úvere zúčtoval nasporenú sumu vo výške 628,83 eur so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 15.000,- eur, čo predstavuje po započítaní sumu 14.371,17 eur (istina medziúveru). Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje sumu vo výške 14.870,10 eur, pričom pozostáva z istiny vo výške 14.371,17 eur (rozdiel sumy poskytnutého medziúveru vo výške 15.000,- eur a nasporenej sumy vo výške 628,83 eur) - nezaplatených 5,19 % p. a. úrokov z medziúveru vo výške 498,93 eur. Žalobca si v zmysle listu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 26.4.2019 uplatnil ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlžnú sumu vo výške 15.050,10 eur. Rozdiel dlžnej sumy ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle listu zo dňa 26.4.2019 vo výške 15.050,10 eur a vyššie v žalobe uvedenej sumy vo výške 14.870,10 eur predstavujú neuhradené poplatky za upomienky vo výške 180,- eur (15.050,10 eur - 180,-eur=14.870,10 eur). Žalovaní tieto poplatky nikdy neuhradili. Žalobca po zosplatení úveru v prospech žalovaných (spotrebiteľov) trvalo upustil od akéhokoľvek vymáhania týchto poplatkov za upomienky, preto uvedené poplatky nie sú uplatňované žalobou a boli natrvalo vystornované z bankového systému. Požadovaním predčasného splatenia úveru zmluva o úvere nezaniká, žalobca preto naďalej úročí aktuálnu istinu medziúveru dohodnutým úrokom za úver vo výške 5,19 % p. a. a zároveň zostatok dlhu ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úrokom z omeškania vo výške 5,00 % p. a. s poukazom na čl. IX bod 9.2. zmluvy o úvere. Dodal, že nárok žalobcu na úroky za úver po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru až do úplného splatenia vyplýva z odseku 16. uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/113/2018 zo dňa 30.07.2019. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru eviduje vklady spolu vo výške vo výške 158,40 eur, ktoré boli započítané na úhradu dlžnej istiny uplatňovanej pohľadávky. Dlžná suma zo žaloby ku dňu 30.11.2019 tak predstavuje sumu vo výške 15.596,65 eur, pričom pozostáva z istiny vo výške 14.212,77 eur (rozdiel sumy poskytnutého medziúveru vo výške 15.000,- eur a nasporenej sumy vo výške 628,83 eur a úhrad spolu vo výške 158,40 eur) nezaplatených 5,19 % p. a. úrokov za úver ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru vo výške 498,93 eur, z nezaplatených 5,19 % p. a. úrokov za úver odo dňa 27.4.2019 do 30.11.2019 vo výške 443,13 eur, z nezaplatených 5 % p. a. úrokov z omeškania odo dňa 27.4.2019 do 30.11.2019 vo výške 441,82 eur.

2. Súd prvej inštancie v súlade s návrhom žalobcu vydal dňa 09.01.2020 platobný rozkaz, voči ktorému podali žalovaní odpor s odôvodnením, že nesúhlasia s tvrdením žalobcu, že im bol poskytnutý medziúver vo výške 15.000,- eur. Žalobca im poskytol iba peňažné prostriedky vo výške 14.820,- eur z dôvodu, že si žalobca pred poskytnutím medziúveru započítal poplatok za poskytnutie medziúveru vo výške

180,- eur s celkovou výškou medziúveru 15.000,- eur. Ďalej poukázali na to, že podľa nich bol platobný rozkaz vydaný v rozpore s ustanovením § 172 ods. 9 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že nepochybne zmluva uzavretá medzi nami a žalobcom je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle Občianskeho zákonníka a Zákona o ochrane spotrebiteľa. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Ďalej doplnili, že podľa nich zmluva o úvere neobsahuje náležitosti, aby mohla byť považovaná za úver s poplatkami a s úrokmi. V zmluve podľa nich chýba ustanovenie podľa § 9 ods. 2 písmeno g) Zákona č. 129/2010 Z.z. a to celková výška a konkrétna mena spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, nakoľko žalobca neposkytol žalovaným úver vo výške 15.000,- eur, ale len 14.820,- eur. Podľa § 2 písm. l) Zákona č. 129/2010 Z.z. sa rozumie celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Skutočná výška úveru by mala korešpondovať skutočne poskytnutej čiastke úveru bez poplatku za uzavretie zmluvy. Takéto nesprávne uvedenie výšky úveru považujú za nekalú obchodnú praktiku. S poukazom na rozsudok NSSR sp.zn. 6Sžo/21/2013, v zmysle ktorého súčasťou celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je poplatok za poskytnutie pôžičky, ktorý má charakter odmeny poskytovateľovi úveru a treba ho považovať za náklady spotrebiteľského úveru. Tento postup veriteľa mohol podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa k poskytnutej službe - úveru aj podľa výkladu čl. 3 písm. l) a článku 10 ods. 2 Smernice č. 2008/48/ES Súdnym dvorom EÚ. Do celkovej výšky úveru nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmena za záväzky z dôvodu úveru, napr. administratívne poplatky a iné. Dodali, že Zákon o spotrebiteľských úveroch síce predpokladá okrem úrokov aj inštitút poplatku (§ 2 písm. g/ ZoSU), ale je nevyhnutné, aby sa ním platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. Dá sa len predpokladať, že tento poplatok je za uzavretie zmluvy a teda asi za napísanie zmluvy a za posúdenie bonity záujemcu o úver. Aj keby sa pripustil takýto vedľajší predmet plnenia, žalovaní považujú za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorej zodpovedá poplatok za vedľajšie plnenie, ktoré si spotrebiteľ neobjednal a ktoré slúži výlučne v prospech dodávateľa. Poukázali na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe (Oberlandesgericht Karlsruhe) z 3. mája. 2010 č. k. AZ 17 U 192/2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné, cit. : „ Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene. Poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru bol bankou stanovený vo výške 2%z výšky úveru, najmenej však 50 eur paušálne. Banka sledovala podľa vlastných vyjadrení v podstate úhradu úsilia vynaloženého pri spracovaní údajov v predzmluvnej fáze, túto obranu však súd odmietol a vyhodnotil jej konanie vo vzťahu k spotrebiteľovi ako poškodzujúce. Spotrebiteľ nenavštívi banku z dôvodu poradenstva v otázke konkrétnej úrokovej sadzby alebo rady, či si na základe vlastnej finančnej situácie môže dovoliť úver, ale výhradne s cieľom zistiť, či a za akých mesačných splátok je banka vôbec ochotná mu ním požadovaný úver poskytnúť. Preverenie úrovej spoľahlivosti (bonity) a výšky úrokovej miery, ktorými banka odôvodňovala vyrubenie poplatku za spracovanie pri poskytovaní úveru vyšší krajský súd odmietol a uzavrel, že uvedené činnosti vykonáva banka vo vlastnom ekonomickom záujme minimalizovať nevyhnutnosť vlastných pohľadávok. Spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie o poskytnutí úveru poskytne zadarmo. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je spotrebiteľovi účtovaný poplatok, bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie. Aj z tohto dôvodu je zmluvná podmienka stanovujúca povinnosť platiť poplatok za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru neprijateľná a voči spotrebiteľom neúčinná. Súd doplnil, že zmluvná podmienka, je neprijateľná aj z dôvodu, že nie je pre spotrebiteľa jasná a zrozumiteľná - nie je z nej totiž zrejmé, či poplatok za spracovanie bude na spotrebiteľa dopadať iba v prípade, ak uzavrie zmluvu o úvere alebo aj v situácii, keď sa bude iba informovať ohľadom úrovej služby (arg. výška úveru 0 eur = paušálna minimálna výška poplatku 50 eur). Vyšší krajský súd potvrdil rozhodovaciu líniu, podľa ktorej je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spolpláňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, 11 ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa (bod 34. rozsudku).“ Pokiaľ si žalobca započítal poplatok za spracovanie medziúveru

v zmysle dojednania čl. VIII. bod 8.1., cit.: Dlužník je povinný uhradiť veriteľovi poplatok za spracovanie medziúveru vrátane zmluvnej dokumentácie vo výške 1,2 % z cieľovej sumy, min. 100,00 eur, max. 999,00 eur, ktorý si veriteľ zúčtuje pri prvom čerpaní peňažných prostriedkov úveru tak, že celková suma poukazovaných peňažných prostriedkov úveru bude znížená o výšku tohto poplatku. Podľa nich sa nejedná o individuálne zmluvné dojednanie. V Zmluve je v čl. II. sú jasne a zrozumiteľne definované pojmy „stavebný úver“ a „mediúver, teda nie je možné si tieto zameniť. Ak by aj konajúcim súdom bola vyššie citovaná dojednaná zmluvná podmienka považovaná za dojednanú platne, konanie žalobcu, keď si započítal poplatok pri čerpaní peňažných prostriedkov medziúveru, nie úveru, považujú za rozporné s vyššie citovaným dojednaním zmluvy, a to vzhľadom na to, že žalobca si mohol tento poplatok započítať s celkovou sumou poukazovaných peňažných prostriedkov úveru, nie medziúveru. Ďalej v odpore poukázali na to, že podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať odplatu podľa osobitných predpisov. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Keď žalobca poskytol žalovaným medziúver vo výške 14.820,00 eur s mesačnou splátkou úroku vo výške 64,88 eur, tak v zmluve je nesprávne uvedená výška úrokovej sadzby medziúveru, odplaty, ako aj RPMN. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa). Nakoľko zmluva neobsahuje vyššie uvedené obsahové náležitosti, takýto spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca by tak mal mať nárok len na vrátenie požičanej istiny. Zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 11 tohto zákona, by sa mal poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Nesúhlasili aj s nárokom žalobcu na zaplatenie zmluvného úroku vo výške 5,19 % ročne z nesplatennej istiny od 01.12.2019 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne z nesplatennej istiny od 01.12.2019 do zaplatenia, pretože dochádza ku kumulácii úrokov z úveru a úrokov z omeškania. Toto je však neprípustné, nakoľko úroky z omeškania, ktoré sa aplikujú práve v prípade, ak nedochádza k riadnemu splateniu úveru, nahrádzajú úroky z úveru a majú zároveň aj sankčnú povahu. Kumulácia úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania v zmysle vyššie uvedeného by predstavovala neúmernú a neprijateľnú záťaž pre dlžníka ako spotrebiteľa (rozhodnutie OS Topolčany, sp.zn. 6C/444/2013). Platenie úrokov z úveru je dôvodné len do doby splatnosti úveru, teda do doby, v ktorej bol dlžník povinný predmetné finančné prostriedky vrátiť. Za čas po splatnosti úveru má veriteľ právo na úroky z omeškania vo výške stanovenej všeobecne záväzným právnym predpisom. Akékoľvek navyšovanie úrokov z omeškania sa dostáva do rozporu so zákonom. Zmluvné dojednanie čl. IX. bod 9.2. zmluvy, podľa ktorého veriteľ úročí aktuálnu istinu medziúveru dohodnutým úrokom za úver a zároveň zostatok dlhu ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úrokom z omeškania, by malo byť posúdené ako neprijateľná zmluvná podmienka, nakoľko vyvoláva hrubú nerovnováhu v neprospech slabšej zmluvnej strany a zároveň sa takáto dohoda dostáva do rozporu aj s ustanovením § 3a nar. vl. č. 87/1995 Z.z.

3. Žalovaní v o svojom odpore poukázali na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 23.5.2017 sp.zn. 13Co/138/2017, rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 18.10.2017 sp.zn. 12Co/69/2017, rozsudok Krajského súdu Bratislava zo dňa 13.07.2017, sp.zn. 10Co/136/2017, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 08.03.2018 sp.zn. 17Co/347/2017, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 28.03.2019 sp.zn. 11Co/261/2018 a uznesenie Ústavného súdu ÚS IV. 476/2012 z 18.09.2012.

4. Pre podaný odpor súd uznesením zo dňa 14.05.2020 sp.zn. 7Csp/166/2019 - 60 zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 09.11.2020 sp.zn. 7Csp/166/2019.

5. Vo vyjadrení k odporu žalobca uviedol, že žalovaní vo svojom odpore namietajú výšku poskytnutého úveru a uvádzajú, že žalobca neposkytol úver vo výške akú deklaruje v zmluve, keďže pri poskytnutí prvej časti úveru započítal poplatok za poskytnutie úveru na výšku poskytnutého úveru. Žalovaní z tohto dôvodu navrhujú, aby súd vyhlásil úver za bezúročný a bez poplatkov. Podľa obsahu úverovej zmluvy, dohodnutá výška úveru bola v sume 15.000,- eur, čo zmluvné strany odsúhlasili svojim podpisom a preto zmluva obsahuje obligatórnu náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zároveň sa jedná aj o správne uvedenú výšku úveru, pretože na jej sumu nemá vplyv zmluvné dojednanie o možnosti započítania poplatku za spracovanie medziúveru vo výške 180,- eur. Dohoda o započítaní je dohodou o osobitnom spôsobe zániku časti záväzku žalovaných vo výške poplatku za spracovanie medziúveru a nemá vplyv na dohodnutú celkovú výšku úveru. V takomto prípade nie je aplikovateľný záver Najvyššieho súdu SR v rozhodnutí sp.zn. 6Sžo/21/2013, na ktorý odkazujú žalovaní (podľa ktorého súčasťou celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je poplatok za poskytnutie pôžičky), pretože táto situácia by mohla nastať v prípade, ak by na strane nákladov nebol zohľadnený poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 180,- Eur, čo v danom prípade zohľadnené bolo. S tvrdením žalovaných, že neposkytnutie plnej výšky úveru a odpočítanie poplatku za poskytnutie úveru je neprijateľnou podmienkou, nesúhlasí. Započítanie splatných záväzkov je dovoleným prostriedkom bezhotovostnej úhrady dlhu, čo v danom prípade bolo dojednané medzi stranami sporu. Výška poplatku za spracovanie medziúveru vo výške 180,-eur nie je neprimerane vysoká a neodporuje dobrým mravom. Z dohodnutej výšky úveru 15.000,-eur predstavuje 1,2%. Tento poplatok bol žalobcom účtovaný oprávnenne, v súlade s dohodnutými zmluvnými podmienkami a s prejavenu vôľou strán sporu. Z obsahu a povahy zmluvy vyplýva, že medziúver bol poskytnutý na základe požiadavky žalovaných, na základe ich iniciatívy, t.j. v ich prospech a v ich záujme. Poplatok za spracovanie medziúveru preto nespĺňa predpoklady neprijateľnej podmienky v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. V danom prípade bola výška úveru dohodnutá v sume 15.000,- eur a do nákladov, okrem dohodnutých splátok, bol zahrnutý aj ďalší záväzok žalovaných v sume 180,- eur, čo sa prejavilo aj v určení celkovej čiastky, ktorú mali žalovaní uhradiť žalobcovi, t.j. poplatok za spracovanie úveru vo výške 180,- eur tvorí súčasť nákladov na ťarchu žalovaných. Záväzok žalovaných vrátiť žalobcovi poskytnutý úver mal byť splnený splátkami a v časti úhrady poplatku za spracovanie medziúveru bol zánik tohto záväzku dohodnutý aj vo forme zápočtu. Takýto spôsob splnenia dlhu vo forme zápočtu nie je zákonom zakázaný, je zákonom predpokladaný, pričom žalovaní neuviedli dôvody, na základe ktorých by mal byť takýto spôsob zániku záväzku vo forme zápočtu neplatný a na ktorý by nemalo byť prihliadnuté. K RPMN uviedol, že v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora EÚ C-377/2014, má za to, že celková výška úveru nemôže zahrňovať sumy, ktoré vstupujú do celkových nákladov na úver spotrebiteľa, je potrebné pristupovať z hľadiska, aby nesprávne určenie RPMN (z dôvodu nesprávnych vstupných údajov) nemalo za následok jej skreslenie v neprospech spotrebiteľa, t.j. jej podhodnotenie. O situáciu, na ktorú poukazujú žalovaní by išlo v tom prípade, pokiaľ by žalobcom dohodnutý poplatok za spracovanie medziúveru v sume 180,- eur bol pripočítaný k celkovej výške poskytnutého úveru, t.j. k sume 15.000,- eur a žalobca by deklaroval poskytnutie úveru v sume 15.180,- eur. V takom prípade by zodpovedalo skutkovej situácii tvrdenie žalovaných, že neoprávnenne do výšky poskytnutého úveru bola započítaná aj suma poplatku za spracovanie medziúveru vo výške 180,- eur. Nesprávny by bol aj taký postup, v zmysle rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-377/2014, ak by bola určená výška úveru 15.000,- Eur, vyplatená by bola suma 14.820,- eur, avšak do nákladov by suma poplatku zahrnutá nebola. V obidvoch uvedených prípadoch by došlo k podhodnoteniu RPMN. O takéto prípady však v prejednávanej veci nejde. Celková čiastka úveru bola dohodnutá v sume 15.000,- eur a reálne vyplatenie v čiastke 14.820,- eur je zohľadnením a výsledkom dohodnutého spôsobu plnenia časti peňažného záväzku - započítaním zo strany žalovaných, pričom poplatok 180,- eur je podľa obsahu zmluvy zahrnutý do celkových nákladov žalovaných. Vyššie uvedený výpočet RPMN je výsledkom matematického prepočtu z rovnice, keď na jednej strane rovnice je výška čerpania úveru a na druhej strane rovnice sa nachádzajú náklady spojené s úverom. Výpočet RPMN teda z matematického pohľadu vzhľadom na zákonom určenú rovnicu je rovnaký za situácie, pokiaľ by na jednej strane rovnice bola uvedená výška úveru 15.000,- eur a na druhej strane rovnice bol okrem iného aj náklad za spracovanie medziúveru vo výške 180,- eur, ako aj v prípade, keby na jednej strane rovnice bola žalovanými uvedená suma 14.820,- eur, avšak na druhej strane rovnice by už absentoval poplatok za poskytnutie úveru vo výške 180,- eur (ktorý záväzok zanikol zápočtom pri vyplatení úveru). Matematicky by na výpočet RPMN uvedené rozdielne údaje na strane výšky úveru a na strane nákladov nemali žiaden vplyv. Záver, na základe ktorého žalobca vychádzal zo vstupných údajov o výške úveru 15.000,- eur, pričom na strane nákladov zároveň zahrnul aj poplatok za spracovanie medziúveru v sume 180,- eur, je preto správny. Ako už bolo uvedené vyššie, započítanie je zákonom

dovolený legálny prostriedok zániku peňažného záväzku iným spôsobom ako reálnou úhradou. Za správny nie je možné považovať ani taký postup pri výpočte RPMN, ak by na strane čerpania úveru bola uvedená suma 14.820,-eur a na strane nákladov by mala ostať aj suma 180,- eur (poplatok za spracovanie medziúveru). Takýto spôsob výpočtu nezodpovedá dohodnutým zmluvným podmienkam, pretože, ak by sa mala určiť suma čerpania úveru vo výške 14.820,- eur, potom na strane nákladov už nie je možné zahrnúť čiastku 180,-eur, pretože tento záväzok (náklad) žalovaných zanikol započítaním, t.j. vyplatením zníženej čiastky úveru. Ku kumulácii úrokov uviedol, že žalovaní vo svojom odpore uvádzajú, že kumulácia zmluvných úrokov a úrokov z omeškania je v rozpore s právami spotrebiteľa. S týmto tvrdením žalobca nesúhlasil. Ku kumulácii úrokov uviedol, že podľa ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len ObZ): „Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“ Podľa ust. § 502 ods. 1 ObZ: „Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.“ Moment vzniku povinnosti dlžníka platiť úroky je v zmysle citovaného zákonného ustanovenia výslovne uvedený, pričom sa neodvíja od obsahu dohody medzi stranami, ale je naviazaný na moment faktického poskytnutia peňažných prostriedkov dlžníkovi. Konečný moment trvania tejto povinnosti dlžníka (a zodpovedajúceho práva veriteľa) nie je síce v ust. § 502 ObZ explicitne uvedený, avšak má za to, že je potrebné použiť na preklopenie tejto medzery v zákone, čo najpodobnejšiu a najbližšiu zákonnú úpravu, ktorou je v tomto prípade ust. § 503 ods. 3 ObZ. V prípade úpravy režimu dobrovoľného predčasného splatenia úveru v zmysle ust. § 503 ods. 3 ObZ je výslovne upravený koniec trvania povinnosti dlžníka platiť úroky, a to tak, že dlžník je povinný zaplatiť úroky za dobu od poskytnutia až do vrátenia peňažných prostriedkov. Teda rovnako, ako pri začiatku trvania tejto povinnosti, zákonodarca aj koniec trvania tejto povinnosti v režime dobrovoľného splatenia naviazal na faktické konanie, a to vrátenie peňažných prostriedkov, a nie na obsah právneho úkonu týkajúci sa dohodnutého dátumu splatnosti úveru (určenú v právnom úkone, napr. jednostrannom oznámení o využití práva predčasne splatiť úver). Podľa jeho názoru je preto potrebné analogicky pristupovať aj v režime nedobrovoľnej predčasnej splatnosti úveru. Z vyššie uvedenej právnej úpravy úročenia úveru od poskytnutia peňažných prostriedkov badať podstatu a zmysel zákonnej úpravy úrokov ako ceny za poskytnutie peňazí - nahradiť, resp. zaplatiť absenciu možnosti veriteľa užívať a nakladať s poskytnutými peniazmi v prospech dlžníka. Túto možnosť veriteľ nemá od poskytnutia peňazí dlžníkovi až do ich vrátenia, a to bez ohľadu na okamih splatnosti úveru. Nesúhlasí s argumentáciou žalovaných o úročení úveru po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, podľa ktorých vyhlásením mimoriadnej splatnosti zo strany veriteľa zmluva o úvere zaniká a ust. § 503 ods. 1 a 2 ObZ vykladajú tak, že záväzok platiť úroky zaniká spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru zmluva o úvere nezaniká. Nezaniká teda ani záväzok dlžníka vrátiť veriteľovi poskytnuté peňažné prostriedky, pričom spolu s týmto záväzkom v zmysle ust. § 503 ods. 1 ObZ záväzok platiť úroky nezaniká, iba sa stáva splatným. Dlžník je teda od okamihu predčasnej splatnosti úveru povinný vrátiť istinu spolu s úrokmi (keďže tie sa stali podľa ust. § 503 ods. 1 ObZ splatnými spolu s istinou), pričom toto sa však nijako nedotýka toho, že výška úrokov (ako ceny úveru) sa bude odvíjať od skutočného vrátenia peňažných prostriedkov veriteľovi. Okrem vyššie uvedeného je však z textu ust. § 502 ObZ zrejmé, že zákon upravuje trvanie povinnosti dlžníka platiť úroky „od poskytnutia peňažných prostriedkov“. Teda, ak nie je moment ukončenia trvania tejto povinnosti dohodnutý v zmluve, a ani nevyplyva zo zákona, tak i za použitia jazykového výkladu ním bude „do stavu neposkytnutia peňažných prostriedkov“, resp. „dokedy už peňažné prostriedky poskytnuté nebudú“. Aj z uvedeného vyplýva, že to bude okamih skutočného splatenia úveru, a nie splatnosti úveru. Zároveň poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 43Co/5/2019 zo 14.3.2019, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43Co/9/2020 zo dňa 20.2.2020, rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 33Cdo/1401/2014, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/113/2018 z 30.7.2019.

6. V duplikáte žalovaní uviedli, že podľa § 580 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie. Žalovaní nesúhlasia s tvrdením žalobcu, že v danom prípade bolo započítanie výšky úveru s poplatkom za spracovanie medziúveru medzi stranami sporu dojednané platnou dohodou o započítaní. Nie sú si vedomí skutočnosti, že by sme so žalobcom boli uzavreli dohodu o započítaní a majú za to, že ani žalobca doteraz v predmetnom konaní uzatvorenie takejto dohody o započítaní nepreukázal. Dojednanie v zmluve v čl. VIII. bod 8.1. má charakter štandardnej zmluvnej podmienky používanej veriteľom pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľských

úveroch so spotrebiteľmi. Nie je individuálne dojednané. Občiansky zákonník v ustanovení § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia nepovažuje také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. V prípade nepreukázania opaku zo strany dodávateľa zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 OZ). Dohoda o započítaní je súčasťou formulárovej zmluvy a žalobca ničím nepreukázal individuálny charakter tohto dojednania. Konanie žalobcu, keď si započítal poplatok za spracovanie už pri čerpaní peňažných prostriedkov medziúveru, nie úveru, v zmysle čl. VIII. bod 8.1. Zmluvy, považujú za rozporné s citovaným dojednaním Zmluvy. Podľa tohto dojednania je poplatok za spracovanie medziúveru splatný pri prvom čerpaní peňažných prostriedkov úveru, nie medziúveru. V zmysle § 580 Občianskeho zákonníka k započítaniu však nedochádza automaticky, len čo sa pohľadávky stretli. Vyžaduje sa na to právny úkon niektorého z účastníkov záväzkového právneho vzťahu. Musí ísť o prejav adresovaný druhému účastníkovi, z ktorého je zrejmé, ktorá pohľadávka a v akom rozsahu sa uplatňuje na započítanie proti pohľadávke veriteľa. Na započítanie, ako jednostranný právny úkon, sa nevyžaduje súhlas druhého účastníka, pretože ho možno vykonať aj proti jeho vôli. Podľa § 581 ods. 2 Občianskeho zákonníka, započítať nemožno premičané pohľadávky, pohľadávky, ktorých sa nemožno domáhať na súde, ako aj pohľadávky z vkladov. Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná. Započítací prejav možno uplatniť po tom, keď sa pohľadávky stretli, a to od okamihu splatnosti pohľadávky, ktorá sa stala splatnou ako posledná. Vtedy dôjde k zániku pohľadávok v dôsledku započítania, a to v rozsahu, a akom sa navzájom kryjú. Podľa už citovaného dojednania Zmluvy je zrejmé, že splatnosť poplatku za spracovanie v deň poskytnutia medziúveru nenastala. Ak chýba niektorý z už uvedených predpokladov na započítanie pohľadávok, právne účinky započítania nenastanú. Právne účinky započítania nenastanú však ani vtedy, ak takýto jednostranný prejav bol urobený skôr, než sa vzájomné pohľadávky stretli. Kompenzačný prejav teda môže byť úspešne urobený iba od toho okamihu, keď sa vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, stretli a boli spôsobilé na započítanie. Započítať uvedeným spôsobom nemožno pohľadávky, ktoré ešte nie sú splatné (zročné), proti pohľadávkam splatným (zročným). S tvrdením žalobcu k plateniu úroku z úveru po zosplatnení nesúhlasia a trvajú na tom, že kumulácia úrokov z úveru a úrokov z omeškania po zosplatnení úveru je neprípustná. V prípade, že dlžník nevráti jednorazovo zosplatnenú sumu, nastáva protiprávny stav, kedy už dlžník nemá právo disponovať s poskytnutými finančnými prostriedkami, s čím zákon spája sankciu, ktorou je povinnosť uhradiť veriteľovi úrok z omeškania. S takýmto protiprávnym stavom však nie je možné spájať odplatné plnenie (úrok za požičané peniaze), ktoré je možné spájať iba so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov v súlade s podmienkami úverovej zmluvy. Súdny dvor EÚ v spojených veciach C-96/16 a C-94/17 vykladal Smernicu 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len Smernica 93/13"). Žalovníci majú za to, že sa jedná o smernicu, ktorá vzhľadom na svoju povahu nemá priamy účinok a teda vnútroštátne súdy sú povinné vykladať v jej svetle vnútroštátne právne normy, ale jedná sa o smernicu, ktorá nepredstavuje tzv. maximálnu harmonizáciu ako napríklad smernica 2008/48/ES o zmluvách o sp. úvere (Čl. 22 ods. 1 smernice 2008/48), ale naopak, predstavuje tzv. minimálnu harmonizáciu (Čl. 8 Smernice 93/13), čo znamená, že členské štáty môžu ponechať v platnosti alebo prijať prísnejšie právne predpisy v porovnaní so znením Smernice 93/13 s cieľom zabezpečenia maximálneho stupňa ochrany spotrebiteľa. Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 113/2018 zo dňa 30.7.2018 sa odkláňa od rozhodnutia iného senátu Najvyššieho súdu SR a tomuto odklonu nielenže chýba akékoľvek presvedčivé odôvodnenie, ale navyše nebol dodržaný postup podľa ust. § 48 CSP. Zároveň žalovníci poukázali na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obo/143/98 zo dňa 1.7.2020 (R 59/1998), na nález Ústavného súdu IV. ÚS 49/06, uznesenie Ústavného súdu sp.zn. IV. ÚS 476/2012 z 18.9.2012, na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/113/2018 z 30.7.2019, na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12Co/29/2019 zo dňa 19.12.2019 ako aj na mnoho ďalších rozhodnutí.

7. Žalobca k žalobe doložil zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 0761420901 spolu s prílohami, upozornenie zo dňa 13.2.2019 na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 26.4.2019, výpis z účtu zosplatneného medziúveru, výpis z účtu stavebného sporenia, výpis z obchodného registra žalobcu a dodatočne súhrnné informácie o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za IV. štvrtrok 2015.

8. Žalobca sa na pojednávanie nedostavil, poukázal na písomné vyjadrenia.

9. Žalovaný v I. rade sa taktiež na pojednávanie nedostavil, jeho neúčasť ospravedlnila žalovaná v 2.rade, jeho manželka.

10. Žalovaná v 2.rade súdu uviedla, že poukazuje na písomné vyjadrenia k podanej žalobe. Požiadala súd o povolenie splácať dlh v splátkach po 100,- eur, nakoľko obaja žalovaní sú nezamestnaní, a žalovaný v I. rade poberá polovičný invalidný dôchodok. Zmluvu o úvere podpísala v dávnejšom období a preto sa veľmi na to nepamätá. Pred poskytnutím úveru mal úver v prvej stavebnej sporiteľni už aj ich syn a pracovníčka žalobcu ich oslovila, či by nemali záujem o ďalší úver. Keďže si chceli dať do poriadku nejaké veci, preto zmluvu o úvere podpísali. Súdu uviedla, že veľmi tomu nerozumela, že výška úveru bola ponížená o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Poskytnutie nižšieho úveru ako sumy 15.000,- eur brala tak, že išlo o nejaké poplatky. K podpisu zmluvy pred podpísaním uviedla, že zmluva bola veľmi dlhá, pred podpísaním zmluvy sa s nikým neradila.

11. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 2814478 2 05 vyplýva, že zmluvu uzatvoril žalobca so žalovanými v 1. a v 2.rade dňa 2.5.2016. Predmetom tejto zmluvy bolo na preklopenie obdobia, kým dlžník splní všetky podmienky na pridelenie cieľovej sumy, a poskytnutie stavebného úveru, poskytnutie dlžníkovi medziúveru pod číslom 2814478707 vo výške 15.000,- eur. Po dodržaní všetkých zmluvných podmienok ako aj všeobecných podmienok stavebného sporenia a úverov pre fyzické osoby sa medziúver zúčtuje bez osobitnej dohody s nasparenou sumou na účte stavebného sporenia, čím sa medziúver zmení na stavebný úver pod číslom 2814478 2 05 vo výške cca 8.862,99 eur. V časti Základné úverové podmienky je uvedené, že ide o medziúver na dobu určitú s výškou 15.000,- eur, s výškou mesačnej splátky úrokov z medziúveru a to 64,88 eur, pri úrokovej sadzbe medziúveru 15,19 % ročne, pri termíne splátok 15.dňa v mesiaci, v počte splátok 147. Termín konečnej splatnosti medziúveru je uvedené 15.5.2036, ročná percentuálna miera nákladov medziúveru 5,48 %. Celková čiastka medziúveru 25.743,49 eur. Výška odplaty za poskytnutie úveru zo sumy poskytnutých peňažných prostriedkov je pre medziúver 6,39 % ročne. V bode 5 je uvedené, že výška úrokovej sadzby medziúveru je fixná pre jednotlivé doby fixácie úrokovej sadzby, veriteľ nie je oprávnený počas doby fixácie jednostranne zmeniť výšku úrokovej sadzby medziúveru. Výška úrokovej sadzby medziúveru pre prvú dohodnutú dobu fixácie v trvaní 5 rokov odo dňa uzatvorenia zmluvy je 15,19 % ročne. K Zmluve bola priložená aj amortizačná tabuľka pre medziúver a stavebný úver s dátumami úhrad a predpoklady, ktoré použil veriteľ na výpočet RPMN stavebného úveru a stavebného medziúveru: „Úver bude schválený a zmluva bude uzatvorená v mesiaci vyhotovenia tejto dokumentácie. Celá výška úveru bude čerpaná jednorazovo posledný deň v mesiaci, v ktorom je medziúver, resp. stavebný úver schválený. Mesačné splátky úroku z medziúveru, istiny a úroku zo stavebného úveru budú realizované 1.deň v mesiaci, od mesiaca nasledujúceho po čerpaní úveru. Výška úrokovej sadzby medziúveru dohodnutá v čase schválenia úveru bude nezmenená aj pre obdobie po prípadnom uplynutí doby fixácie. Poplatok za spracovanie úveru bude realizovaný pri poukázaní finančných prostriedkov úveru.“

12. Podľa čl. VIII. bod 8.1. zmluvy: poplatok za spracovanie medziúveru vrátane zmluvnej dokumentácie vo výške 1,2 % z cieľovej sumy, min. 100 eur, max. 999,- eur, ktorý si veriteľ zúčtuje pri prvom čerpaní peňažných prostriedkov úveru tak, že celková suma poukazovaných peňažných prostriedkov úveru bude znížená o výšku tohto poplatku.

13. Podľa čl. X. bod 10.1. zmluvy: Veriteľ má právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou lehotou splatnosti, t.j. veriteľ má právo požadovať zaplatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom a dlžník je povinný celý zostatok úveru s príslušenstvom zaplatiť aj pred dňom konečnej splatnosti úveru, predovšetkým v prípade, ak je dlžník v omeškaní s platením čo i len jednej splátky stavebného úveru, resp. úrokov z medziúveru po dobu dlhšiu ako tri mesiace alebo je v omeškaní s platením čo i len jedného vkladu na účet zmluvy o stavebnom sporení po dobu dlhšiu ako tri mesiace.

14. Žalobca žalovaných v 1. a v 2. rade listom zo dňa 13.02.2019 upozornil na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, nakoľko napriek zaslaným upomienkam nedošlo k úhrade vkladu na účte stavebného sporenia, resp. omeškaných splátok úrokov z medziúveru a to vrátane splátky za mesiac február 2019 spolu vo výške 528,26 eur. Žalovaní boli vyzvaní na úhradu tejto sumy do 28.02.2019. Podľa poštových doručení si toto upozornenie žalovaní zhodne prevzali dňa 18.02.2019.

15. Vyhlásením žalobca adresovaným žalovaným v 1.a v 2.rade zo dňa 26.4.2019 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru, s tým, že žalovaní boli upozornení, že ku dňu 26.04.2019 nastala mimoriadna splatnosť celého úveru. Boli vyzvaní na zaplatenie dlžnej čiastky 15.050,10 eur. Podľa poštovej doručenky obaja žalovaní si toto oznámenie prevzali 02.05.2019.

16. Z výpisu z účtu zosplatneného medziúveru vyplýva, že vyplatenie medziúveru sa vykonalo nasledovne: dňa 10.05.2016 v sume 6.200,- eur, a 2.700,- eur a dňa 9.6.2016 vo výške 4.600,- eur a zároveň bol dňa 10.5.2016 odpočítaný poplatok za spracovanie úveru vo výške 180,- eur, dňa 26.9.2016 vo výške 1.320,- eur. Zároveň podľa tohto prehľadu vyplýva, aké úhrady žalovaní vykonali na medziúver ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Po zosplatnení úveru zo strany žalovaných došlo k úhrade sumy spolu vo výške 158,40 eur. Výpis zo zosplatneného medziúveru sa nachádza na čl. 21 spisu.

17. Podľa výpisu z účtu stavebného sporenia vyplýva, že na stavebné sporenie žalovaní si nasporili sumu 628,33 eur. Výpis sa nachádza na čl. 22 až 23 spisu.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom nie sú:

- a) hypotekárny úver a komunálny úver podľa osobitného predpisu,
- b) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti,
- c) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého lehota splatnosti je viac ako desať rokov,
- d) úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti,
- e) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého účelom je splatenie úverov na základe zmlúv uvedených v písmenách a) až d),
- f) úver, ktorého výška je menej ako 100 eur a viac ako 75 000 eur; ak je na rovnaký alebo obdobný účel uzavretých v období 12 mesiacov viac zmlúv o úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver podľa tohto zákona,
- g) nájom podľa Občianskeho zákonníka, ak v zmluve o nájme nie je ustanovená povinnosť kúpy predmetu zmluvy po uplynutí určitej doby,
- h) úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť do jedného mesiaca, ak v § 4 ods. 14 nie je ustanovené inak,
- i) úver bez úroku a bez ďalších poplatkov,
- j) úver, ktorý poskytuje zamestnávateľ svojim zamestnancom z vlastných zdrojov bez úroku alebo s ročnou percentuálnou mierou nákladov nižšou, ako prevláda na finančnom trhu, a ktorý sa neponúka verejne,
- k) úver poskytovaný na základe zmluvy, ktorá je uzavretá na základe rozhodnutia súdu alebo iného orgánu ako výsledok vyriešenia sporu na súde alebo pred iným orgánom,
- l) úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace,
- m) úver podľa osobitného predpisu,
- n) úver bez poplatkov týkajúci sa odloženej platby existujúceho dlhu,
- o) úver, na zabezpečenie ktorého sa od spotrebiteľa vyžaduje, aby ako zábezpeku uložil do úschovy veriteľa hnuťnú vec a zodpovednosť spotrebiteľa sa obmedzuje výlučne na túto založenú hnuťnú vec,
- p) úver poskytovaný na účely podľa osobitných predpisov pre obmedzený okruh osôb vo verejnom záujme a za úrokové sadzby nižšie ako tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu, alebo bezúročný úver, alebo za iných podmienok, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie ako tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu, a za úrokové sadzby, ktoré nie sú vyššie ako úrokové sadzby prevládajúce na finančnom trhu,
- q) úver, ktorého účelom je financovanie sústavného poskytovania služieb alebo dodávanie tovaru rovnakého druhu, ktorý spotrebiteľ spláca počas poskytovania služieb alebo dodávania tovaru formou splátok,
- r) úver poskytovaný vlastníkom bytov a nebytových priestorov zastúpených správcom alebo spoločenstvom vlastníkov na účely podľa osobitného predpisu.

19. Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a

veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch činného v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov, 18aa)
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť

čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

21. Z §11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy vyplýva, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,^{18b)}

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.^{18aa)}

22. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len zákon o stavebnom sporení) účelom stavebného sporenia je financovanie bytových potrieb a potrieb súvisiacich s bývaním na území Slovenskej republiky (ďalej len „stavebný účel“) uvedených v § 11 ods. 1 z účelovo vytvorených finančných prostriedkov vo fonde stavebného sporenia.

23. Podľa § 2 ods. 2 zákona o stavebnom sporení, stavebné sporenie môže vykonávať len banka,¹⁾ ktorej predmetom činnosti je stavebné sporenie na základe bankového povolenia udeleného podľa osobitného predpisu¹⁾ (ďalej len „stavebná sporiteľňa“). Na stavebnú sporiteľňu sa vzťahujú ustanovenia osobitného predpisu,¹⁾ ak tento zákon neustanovuje inak. Označenie „stavebná sporiteľňa“ alebo jeho preklady môže používať v obchodnom mene iba stavebná sporiteľňa.

24. Podľa § 2 ods. 3 pís. e) zákona o stavebnom sporení, v bankovom povolení sa môže stavebnej sporiteľni okrem vykonávania stavebného sporenia podľa odseku 1 povoliť aj vykonávanie týchto bankových činností: poskytovanie spotrebiteľských úverov²⁾ zo zdrojov mimo fondu stavebného sporenia na financovanie vybavenia domácnosti.

25. Podľa § 7 ods. 2 zákona o stavebnom sporení, zmluva o stavebnom sporení musí obsahovať :
a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi^{3c)}, b) výšku dohodnutej sumy, na ktorú sa stavebné sporenie uzatvára (ďalej len „cieľová suma“), a podmienky, za ktorých môže byť zvýšená alebo znížená cieľová suma, c) výšku a časovú postupnosť vkladov stavebného sporiteľa, d) úrokové sadzby vkladov, e) podmienky a postup pri výplate vkladov, f) podmienky poskytnutia stavebného úveru po splnení podmienok stavebného sporenia vrátane podmienok poskytnutia stavebného úveru pri zvýšení alebo znížení cieľovej sumy, postup pri určení poradia poskytnutia stavebného úveru po splnení podmienok stavebného sporenia, ako aj podmienky a postup pri výplate vkladov, g) podmienky, za ktorých môžu byť práva zo zmluvy o stavebnom sporení rozdelené alebo zlúčené s právami z inej zmluvy o stavebnom sporení, h) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práv a povinností zo zmluvy o stavebnom

sporení, i) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom sporení, j) vyhlásenie stavebného sporiteľa o uplatnení alebo neuplatnení nároku na poskytnutie štátnej prémie v rámci tejto zmluvy.

26. Podľa § 7 ods. 3 zákona o stavebnom sporení, zmluva o stavebnom úvere musí obsahovať a) identifikačné údaje o stavebnej sporiteľni a o stavebnom sporiteľovi najmenej v rozsahu údajov ustanovenom osobitnými predpismi,^{3c} b) úrokovú sadzbu stavebného úveru, c) podmienky poskytnutia a splácania stavebného úveru, d) spôsob zabezpečenia pohľadávok zo stavebného úveru, e) podmienky, za ktorých možno vykonať prevod práv a povinností zo zmluvy o stavebnom úvere, f) podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom úvere.

27. Podľa § 7 ods. 5 zákona o stavebnom sporení, stavebnej sporiteľni sa zakazuje požadovať od stavebného sporiteľa, ktorý je fyzickou osobou-nepodnikateľom, alebo od inej fyzickej osoby-nepodnikateľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu stavebného úveru alebo iného úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený takýto úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona^{3d}) alebo osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas stavebného sporiteľa, ktorý je fyzickou osobou-nepodnikateľom, alebo inej fyzickej osoby-nepodnikateľa.

28. Podľa § 8 ods. 1 zákona o stavebnom sporení, cieľová suma sa skladá a) z vkladov od stavebného sporiteľa alebo v prospech stavebného sporiteľa, b) z úrokov, c) zo štátnej prémie, d) zo stavebného úveru, e) z iných zdrojov.

29. Podľa § 8 ods. 2 zákona o stavebnom sporení, po splnení zmluvne dohodnutých podmienok má stavebný sporiteľ nárok na pridelenie stavebného úveru.

30. Podľa § 9 zákona o stavebnom sporení, stavebný sporiteľ získa stavebný úver, ak dodrží zmluvne dohodnuté podmienky stavebného sporenia a spĺňa podmienky poskytnutia stavebného úveru. Výška stavebného úveru sa rovná rozdielu medzi cieľovou sumou a vkladmi sporiteľa, vrátane úrokov, štátnych prémie, ak sa poskytnú (§ 10 ods. 1), a iných zdrojov.

31. Podľa § 11 ods. 1 zákona o stavebnom sporení, cieľovú sumu, ak jej súčasťou je aj poskytnutý stavebný úver, môže stavebný sporiteľ použiť na tieto stavebné účely: a) nadobudnutie vlastníctva bytu, rodinného domu vrátane súvisiacich drobných stavieb,^{4b}) bytového domu alebo ich častí, b) výstavbu, prístavbu, nadstavbu, vstavbu, stavebné úpravy bytu, rodinného domu vrátane súvisiacich drobných stavieb, bytového domu alebo ich častí, c) modernizáciu a obnovu bytu, rodinného domu vrátane súvisiacich drobných stavieb, bytového domu alebo na udržiavacie práce na nich, d) nadobudnutie vlastníctva stavebného pozemku na účel výstavby rodinného domu alebo bytového domu, e) nadobudnutie vlastníctva pozemku, na ktorom sa už nachádza rodinný dom alebo bytový dom, f) nadobudnutie vlastníctva nebytových priestorov v bytovom dome na účel prestavby nebytových priestorov na byt, g) prestavbu nebytových priestorov na byt, h) úhradu podielu bytovému družstvu na účel nadobudnutia bytu, i) výstavbu alebo nadobudnutie zariadení využívajúcich alternatívne zdroje energie, domových čističiek odpadových vôd vrátane ich modernizácie, obnovy a udržiavacích prác na nich, j) prípravu stavebných pozemkov určených na výstavbu rodinných domov a bytových domov vrátane pripojenia na verejné rozvodové siete plynu, vody, elektriny, kanalizácie a iné verejné dopravné a technické vybavenia územia, k) prípravu a vypracovanie územnej dokumentácie alebo projektovej dokumentácie na stavebné účely uvedené v písmenách b), g), i) a j), ;l) získanie energetického certifikátu^{4c}) rodinného domu alebo bytového domu, m) úhradu záväzkov súvisiacich so stavebnými účelmi uvedenými v písmenách a) až l); n) nadobudnutie, výstavbu, zmenu, údržbu, obnovu, modernizáciu tuzemských nehnuteľností s prevažujúcou funkciou bývania a ubytovania určených na využitie funkcie zariadení sociálnych služieb a študentských internátov vrátane vyvolaných investícií.

32. V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia,

sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

33. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

34. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

35. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

36. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

37. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

38. Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak (§ 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

39. Podľa § 580 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zanik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

40. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

41. Podľa ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

42. Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

43. V zmysle § 3 nariadenia výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

44. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky

zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

45. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

46. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaní ako spotrebiteľia, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaných privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

47. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

48. Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, v zmysle ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

49. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

50. V predmetnej veci teda nie je sporné, že ide o spotrebiteľský vzťah, pretože Zmluva o medziúvere a stavebnom úvere bola síce uzatvorená podľa ustanovení Obchodného zákonníka, avšak spĺňa základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv. Zmluva o úvere pre uzatvorená podľa Obchodného zákonníka. Predmetná vec sa však týka záväzkovo-právneho vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou obsiahnutou. Ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľmi ako nepodnikateľmi. Ide teda o typický občianskoprávny vzťah a niet dôvodu nechrániť dobromyseľnosť žalovaných ako spotrebiteľov vychádzajúcu z dôvery v objektívne občianske právo.

51. Vzhľadom na vyššie uvedené je teda nepochybné, že Zmluva o medziúvere a stavebnom úvere uzatvorená podľa ustanovení Obchodného zákonníka je spotrebiteľskou zmluvou, pričom aj zmluvu uzatvorenú podľa Obchodného zákonníka možno považovať za spotrebiteľskú. V uvedených prípadoch sa teda špeciálne ustanovenia o ochrane spotrebiteľov aplikujú prednostne pred inými ustanoveniami, tzn. že ustanovenia na ochranu spotrebiteľa majú prednosť pred ustanoveniami Obchodného zákonníka. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie aplikoval prednostne ustanovenia na ochranu spotrebiteľa.

52. Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevylučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah.

53. Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľskú zmluvu. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca so žalovanými uzatvoril Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 0761420901 zo dňa 27.04.2016, na základe ktorej poskytol žalovaným medziúver podľa zmluvy vo výške 15.000,- eur, ktorý pri splnení všetkých podmienok sa mal zmeniť na stavebný úver vo výške cca 8.862,99 eur. Medziúver bol poskytnutý do preklenutia obdobia na poskytnutie stavebného úveru. Žalobca výpisom z účtu z medziúveru preukázal, že medziúver bol žalovaným vyplatený postupne a to dňa 10.5.2016 vo výške 6.200,- eur a 2.700,- eur, dňa 9.6.2016 vo výške 4.600,- eur a dňa 26.9.2016 vo výške 1.320,- eur. Podanou žalobou si voči žalovaným uplatnil sumu vo výške istiny 15.596,65 eur z dôvodu, že žalovaní porušili platobnú disciplínu, medziúver riadne a včas nesplácali, preto došlo k zosplatneniu úveru dňa 26.4.2019. Od žalovaných si uplatňoval dlžnú sumu ako rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 15.000,- eur a nasporenou sumou na účte stavebného úveru vo výške 628,83 eur a sumou úhrad vykonaných po zosplatnení úveru vo výške 158,40 eur. Zároveň si uplatnil aj úrok z úveru zo sumy 14.212,77 eur odo dňa 1.12.2019 do zaplatenia, nakoľko ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru kapitalizoval úroky z úveru, ktorý, podľa tvrdenia žalobcu, predstavuje sumu 498,93 eur. Voči uvedenému nároku vzniesli obranu žalovaní. Podľa nich úver je potrebné považovať za bezúročný a za bezpoplatkový, nakoľko zmluva bola uzatvorená v rozpore so zákonom. Namietali, že zmluva neobsahuje zákonom predpísané obsahové náležitosti a to, že v zmluve chýba správna výška spotrebiteľského úveru, nakoľko v skutočnosti im bol poskytnutý iba úver vo výške 14.820,- eur a nie 15.000,- eur, nakoľko suma 180,- eur, ktorá podľa žalobcu mala byť uplatňovaná voči nim ako poplatok za poskytnutie úveru, táto im nikdy poskytnutá nebola a bola odpočítaná pri poskytnutí úveru a to titulu započítania žalobcu, avšak žalovaní namietali, že toto započítanie nebolo vykonané v súlade so zákonom. Z dôvodu nesprávne uvedenej výšky úveru uviedli, že je nesprávne uvedená aj výška hodnoty RPMN zmluvy a ďalej namietali, že žalobca si nemôže uplatňovať súbežne úroky z úveru ako aj úroky z omeškania. Ustanovenia zmluvy podľa nich sú neprijateľné, pretože neboli výsledkom individuálneho dojednanja. Zároveň poukázali nato, že podľa nich bol platobný rozkaz vydaný v rozpore s ustanoveniami § 172 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko ak zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, nie je možné vydať platobný rozkaz. Žalobca obranu žalovaných poprel ohľadne nezákonnosti započítania, uviedol, že započítanie bolo uvedené priamo v zmluve a preto aj údaj ročná percentuálna miera nákladov podľa neho je správna a podľa judikatúry súdov žalobca popri úrokoch z omeškania má nárok aj na úroky z úveru.

54. Nespornou medzi účastníkmi konania bola skutočnosť, že žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 14.820,- eur a že žalovaní riadne a včas nesplácali úver. Spornou medzi účastníkmi konania bola výška poskytnutého úveru a to vzhľadom nato, že žalobca pri poskytnutí úveru si inštitútom započítania ponížil výšku úveru o sumu poplatku 180,- eur, ktorý žalovaní namietal aj z dôvodu, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Sporná bola aj skutočnosť ohľadne toho, či došlo alebo nedošlo k započítaniu podľa zákona a s tým súvisiace aj následné sporné údaje, či úver mal správne náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a či žalobca si môže uplatňovať popri úrokoch z úveru aj úroky z omeškania. Na odstránenie spornosti tohto nároku súd vykonal dokazovanie.

55. Súd predmetnú úverovú zmluvu považoval za zmluvu jednak podľa § 497 Obchodného zákonníka ako aj podľa príslušných ustanovení Zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení. Zároveň ide aj o vzťah, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, nakoľko predmet zmluvy poskytnutia úveru podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Zb. zákonov nevylučuje použitie tohto zákona a preto súd použil aj ustanovenia § 52 a násl. Občianskeho zákonníka.

56. Súd preto sa zaoberal najprv otázkou, či je potrebné aplikovať § 11 Zákona č. 129/2010 Z.z. na vyslovenie úveru za bezúročný a za bezpoplatkový. Žalovaní namietali, že zmluva neobsahuje správnu výšku úveru a s tým následne je aj nesprávne vypočítaná hodnota RPMN a neprijateľnú zmluvnú podmienku a to bod 8.1.Zmluvy. Žalobca tvrdil, že žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 15.000,-

eur, tak, ako je uvedené v zmluve, a v súlade s ustanoveniami zmluvy si započítal sumu 180,- eur z tohto poskytnutého úveru ako poplatok za spracovanie úveru od žalovaných a to hneď pri poskytnutí tohto úveru a teda potvrdil, že reálne žalovaným bola poskytnutá suma 14.820,- eur ako to uvádzajú žalovaní. Žalobca taktiež potvrdil, že suma 180 eur boli náklady na poskytnutie úveru. Súd uvádza, že aj zo samotného výpisu z medziúveru vyplýva, že síce medziúver bol poskytnutý postupne, avšak spolu súčet týchto súm úveru je iba 14.820,- eur a nie 15.000,- eur. Súd sa preto zaoberal tvrdením žalobcu, že táto suma bola poskytnutá žalovaným nižšia a to vo výške 14.820,- eur oproti sume uvedenej v zmluve 15.000,- eur z dôvodu, že žalobca si uplatnil pri poskytnutí výšky samotného úveru žalovaným započítací prejav k poplatku za poskytnutie úveru. Dôvodnosť uplatnenia tohto započítania odôvodnil, že zákon nevyklučuje úhradu poplatku tak, ak bol dohodnutý vo forme zápočtu v zmluve. Z dôkazu, a to výpis z medziúverového účtu vyplýva, že reálne suma poplatku 180,- eur, ktorá mala byť súčasťou výšky úveru, žalovaným ani poskytnutá nebola. Podľa čl. VIII. bod 8.1.: poplatok za spracovanie medziúveru vrátane zmluvnej dokumentácie vo výške 1,2 % z cieľovej sumy, min. 100 eur, max. 999,- eur, ktorý si veriteľ zúčtuje pri prvom čerpaní peňažných prostriedkov úveru tak, že celková suma poukazovaných peňažných prostriedkov úveru bude znížená o výšku tohto poplatku.

57. Za neprijateľnú podmienku sa považuje taká podmienka, ktorá vyvoláva hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa ako slabšej strany. Znaky neprijateľnej podmienky tak napĺňa nielen neprímeraná podmienka, ale i podmienka, ktorá je neurčitá, či podmienka, ktorá je v rozpore s ratio legis zákonného ustanovenia podľa ktorého bola dojednaná. V predmetnom prípade súd mal za to, že predmetná zmluvná podmienka - poplatok za poskytnutie úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože samotná formulácia dojednania poplatku za poskytnutie úveru bola v uzatvorenej zmluve obsiahnutá už pri jej podpise a žalovaní tak nemohli ovplyvniť jej obsah. Z uvedeného vyplýva, že za týchto okolností nebola táto zmluvná podmienka individuálne dojednaná, ba čo navyše ide o zmluvnú podmienku, ktorú žalobca používa aj v iných prípadoch pri uzatváraní zmluvy so spotrebiteľmi. V samotnej Zmluve o medziúvere a stavebnom úvere je v bode 8.1. uvedený len mechanizmus zaplatenia poplatku za poskytnutie úveru všeobecne, platný pre formulárovú zmluvu, bez presného určenia pre konkrétnu zmluvu vyjadrením v eurách. Z uvedeného tak vyplýva, že žalovaní pri podpise zmluvy neboli vôbec oboznámení s tým, v akej výške budú povinní uhradiť poplatok za poskytnutie úveru. Prostredníctvom uvedeného poplatku si tak žalobca skompenzoval svoje náklady a tieto odpočítal od poskytnutého úveru. Z uvedeného tak vyplýva, že poplatok za poskytnutie úveru napĺňa znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá je tak neplatná.

58. Podľa § 580 Občianskeho zákonníka započítanie je jedným zo spôsobov zániku pohľadávky, pre platnosť ktorého je, že musí ísť o pohľadávky rovnakého druhu, ktoré sa vzájomne kryjú a niektorý z účastníkov musí urobiť voči druhému účastníkovi započítací prejav. Pohľadávka zanikne, keď sa stretnú pohľadávky spôsobilé na započítanie. Súd však mal zato, že žalobca neurobil také právne úkony, ktoré by boli v súlade s § 580 Občianskeho zákonníka, aby bola započítanie platné podľa zákona. Žalobca neurobil žiaden úkon, či už v písomnej alebo v akejkoľvek inej forme, ktorý súdu predložil ako dôkaz k započítacieho prejavu. Žalobca, ako to vyplýva z obsahu dôkazov, a ako to aj uvádzal vo svojich vyjadreniach, bez akéhokoľvek oznámenia započítania poskytol žalovaným nižšiu sumu úveru sumu poplatku za poskytnutie úveru vo výške 180,- eur. Žalobca uviedol, že toto započítanie bolo vykonané na základe dohody so žalovanými, že takýto spôsob započítania má vyplývať z čl. 8.1. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd však mal zato, že uvedenie takéhoto ustanovenia do zmluvných podmienok nie je započítacím prejavom, pretože započítací prejav má sa vykonať až keď nastane splatnosť nejakej pohľadávky. Toto ustanovenie bolo uvedené v zmluve a teda by podľa tvrdenia žalobcu mal nastať započítací úkon už pred poskytnutím úveru a pred splatnosťou pohľadávky, čo jednoznačne nie je možné. Nie sú splnené podmienky, že je urobený započítací prejav po poskytnutí úveru, t.j. po splatnosti pohľadávky. Ďalej súd dodáva, že ustanovenie o započítaní je ustanovením štandardnej typovej zmluvy, nie je to výsledok dohody, výsledkom dojednávania. Je to formulár, ktorý mal žalobca pripravený vopred pre viacerých spotrebiteľov a teda takáto podmienka nemôže byť individuálne vyjednaná a teda takáto zmluvná podmienka je neplatná. Na základe neplatnej podmienky si žalobca nemôže uplatňovať akékoľvek poplatky. To, že táto podmienka nie je individuálne vyjednaná vyplýva aj zo skutočnosti, že nie je presne špecifikovaná výška poplatku. Je to len nejaká pretlač platiaca pre viacero zmlúv, kde je uvedená iba percentuálna sadzba k poskytnutému úveru. To znamená, že nie je presne, jasne, určito vyjadrená výška tohto poplatku. Na základe uvedeného preto súd mal zato, že vyplatenie nižšej sumy medziúveru žalovaným z dôvodu, ako uvádza žalobca, že to bolo z dôvodu započítania, nebolo urobené v súlade so zákonom, započítanie bolo vykonané v zmysle neplatnej zmluvnej podmienky.

59. Preto žalobca nemal právo poskytnúť žalovaným nižšiu sumu úveru ako je uvedená v zmluve, teda nižší úver než je suma 15.000,- eur. Ak tak urobil, poskytol žalovaným nižšiu sumu úveru a to vo výške 14.820,- eur. Táto suma mala byť uvedená v zmluve o úvere. To znamená, že žalobca sa rozhodol poskytnúť žalovaným nižší úver, pričom v zmluve je uvedená vyššia výška úveru, teda je nesprávny údaj v zmluve a to celková výška úveru, čo spôsobuje, že tento nesprávny údaj spôsobuje, že zmluva je bezúročná a za bezpoplatkovú.

60. Na to nadväzujúci je aj nesprávny údaj v zmluve a to hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov, pretože súd mal zato, že žalobca si neplatne dojednal poplatok za poskytnutie úveru, a aj bola poskytnutá nižšia suma úveru žalovaným. Preto pri výpočte hodnoty RPMN mal byť zadávaný do vzorca údaj 14.820,- eur a nie 15.000,- eur, pri nákladoch úveru suma 0 eur, pretože súd zmluvnú podmienku o poplatku za spracovanie úveru považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, čo spôsobuje, že je v zmluve uvedený aj nesprávny údaj hodnoty RPMN. Prepočtom súdu hodnota RPMN je správna vo výške 0,73 %. Z dôvodu nesprávne uvedenej výšky úveru preto zmluva obsahuje aj nesprávny údaj a to výšku splátok.

61. Obdobne aj rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 12 Co/118/2019.

62. Z dôvodu teda, že súd považuje úver podľa § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a za bezpoplatkový, žalovaní majú povinnosť vrátiť žalobcovi to, čo poskytol im na poskytnutý úver. Na sumu úveru 14820 eur žalovaní uhradili sumu 628,83 eur plus 158,40 eur a preto dlžia žalobcovi sumu 14.032,77 eur.

63. Súd teda má zato, že dôvodnosť žaloby v časti úroku z úveru nie je dôvodná, súd preto neodôvodňoval obranu týkajúci sa kumulácie úveru a úrokov z omeškania.

64. Žalovaní však z dôvodu, že porušili platobnú disciplínu, neplatili úver riadne a včas, došlo k platnému zosplatneniu úveru, nakoľko žalovaní boli na to upozornení. Preto žalovaní majú povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu spolu s úrokom z omeškania. Keďže sa však žalovaní s plnením svojho dlhu dostali do omeškania, žalobca požadoval zaviazať žalovaného aj na zákonný úrok z omeškania. Súd preto zaviazal žalovaných na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % z istiny odo dňa 27.4.2019, tj. nasledujúci deň po zosplatnení úveru.

65. Podľa § 232 ods. 3 Civilného sporového poriadku, lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

66. Keďže navrhnutý splátkový kalendár neumožnil uhradiť pohľadávku do 3 rokov, súd splátkový kalendár žalovaným nepovolil.

67. V zmysle § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

68. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy spolu 15.596,65 eur. Úspech mal v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel, teda v časti o zaplatenie 14.032,77 eur, čo predstavuje úspech žalobcu 90 % a neúspech 10 %, čo predstavuje úspech žalovaných a to v časti, v ktorej súd žalobu zamietol. Žalobcovi tak po odpočítaní úspechu žalovaných vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 80 %.

69. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

70. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.